

АБДУЛЛА ШАИҚ

ТҮРК ӘДЕМІ-МӘРКӨЗІЛЛӘТ ФИРГӘСІ
«МУСАВАТ» АНДАФ
МАРШ

Бирлашылған түрк оғлу, бу жол мілләт
жоудур,
Үнле, зағерле, шакла
тарихиміз долудур.
Жүрүүлкін крали, һајды, мілләт ескәре,
Кечкіншіміз шак, зағер, дұрмағалым
биз көри,
Жылдырымылды көзүнүз ган ағладыр
дүшмәне.
Горхат, алчаг, хәйнік бу мәйданда
ниши кө!!
Дәнін киби чошалым, далға киби
гошалым.
Алтүн орду, крали! Дағлар, дашлар
ашалым!

Түрк гафасында горху јұваламаз,
дүшмәнім!
һәп дәмірдән јәпілмеші рүбум,
ғалбим, боденим.
Сүнкүмүзүн үчіндең дамар жетре ган,
ғырри|жетден, затанден өлүнче
көчмөм, дұшман!
Далғаланыр устүмде шанлы Туран
бағрагы,
Аловланыр ғелбімде «Өркөнегон»
очагы.
һајды, жола қыхалым, нағсызылығы
жыхалым.
Туранда күн дөгүнча зұлматло
чарпышалым!
Арш крали, кралиде өзінен киби

* «Өркөнегон» — түрклердің азадлықтың, гүртулушуна һәср олжынуш ефес-көни халғ дастары.

чахан вар.

Күнеш орда һәп дөгер, сәдәт орда
парлар.

Түрк Фирғасын Мүсебат,
Ачапым гүш тәк ганад.
Сарылым ғырри|жете,
Бұлалым шанлы һәјет.

ИНТИЗАР ГАРШЫСЫНДА

Нечин бөле кечкінді!
Сансиз ғөлбінің гырыг, сөнүк
чайнанымыш, ҳырталанымыш,
Өмүр шүшін даша дағынш, һәјатым
перчаланымыш.
Гырыг бир саз кими сизләр ганлы,
јорғун төлләрі,
Јақының да, жақар бүтүн гағыр вұрмуш
еллары.
Шу атентек екісүздәрі, көллиндері,
дүллары,
Көз ғашыла суламыш һәп жечдијинің
жоллары.
Жолункузу беклемедін бекіндері
сарапмыш,
Неч көлмәдін. О шен, күлдер үрекләрі
ғам алмыш,
Сән көлмәсан, долумсанымыш үрекләр
неч шад олмаз,
Сән көлмәсан, хераба деңен ғөлб
әбед олмаз.
Сән көлмәсан күнөш дөғмаз, үмкід
кулум анылмаз,
Додагларым құлмаз, сөнүк бактыма
нур сачылмаз.

Башгасыны истемәм де, ej түрк, чабук
сон кәл, сән,
Беклемәкден жорулдум, ej, иште кеч
галдық, нәдан!
Жолларына дашмы галланымыш! Ja
аэттін гүлдүрләрі!
Буракмы|ор! Даш, ғынқыр, попад, ja
олса да онлар,
Үреінде ша'лененен мотын, гызын
аташа,
Жак онлары, архы, сендер, чейнә, бое,
әз, ҳырпала,
Хәнин, алчаг дүшмәндерге гол икчүнү
һәп кестер.
Ач жоллары, чабук кәл ки, ғалбим
сони пәк истер.